

Podrivana riva

ti stojiš na rubu rive
s rukama u džepovima
pokušavaš sačuvati nešto što nije tvoje

pločnici dišu pod tobom
netko je pod rivom iskopao riječi
pjesme se ne sjećaju svojih pjevača
more ih je odavno odnijelo

more se ne miče. ili se miče previše.
nisam siguran.

lučka svjetla tresu se na vodi
razmazuju se kao mastilo na kiši.
gledaš li ih predugo, sve postane mutno:
gdje započinje odraz, gdje završava stvarnost –
jesi li ovdje ili si ostao tamo
na nekoj drugoj rivi

ti stojiš na rubu rive
pod tvojim stopalima kamen diše plitko
starac zna da ga se kopalo ispod

da su ga šupljinom nagrizli odlasci –
izdaje ga vlastito postojanje

ti stojiš na rubu rive
znaš da bi trebao otići, ali ne mičeš se
ona šuti, a ti osjetiš kako puca
pločnici se pomiču za milimetar –
dovoljno da se ništa ne vidi

riva je umorna
riva je prazna ispod površine
riva čeka da netko prvi padne

Ime i prezime učenika: Lovro Rešetar

Razred: 4. razred gimnazije